

“मीठे बच्चे – रुहानी सर्जनले तिमीलाई ज्ञान-योगको फस्ट क्लास अनौठो खुराक खुवाउनु हुन्छ, यही रुहानी खुराक एक-अर्कालाई खुवाउँदै सबैको पालना गर्दै गर।”

प्रश्न:- विश्वको राज्य-भाग्य लिनको लागि कुन एक मेहनत गर्नु छ? कुन पक्का आदत बनाउनु छ?

उत्तर:- ज्ञानको तेस्रो नेत्रद्वारा अकाल तख्तनशीन आत्मा भाइलाई हेर्ने मेहनत गर। भाइ-भाइ सम्झेर सबैलाई ज्ञान देऊ। पहिला स्वयंलाई आत्मा सम्झेर फेरि भाइहरूलाई सम्झाऊ। यो आदत बनायौ भने विश्वको राज्य भाग्य मिल्छ। यही आदतले शरीरको भान निस्कन्छ, मायाको तुफान वा खराब संकल्प पनि आउँदैन। अरूलाई ज्ञानको तीर पनि राम्रो संग लाग्छ।

ओम् शान्ति । ज्ञानको तेस्रो नेत्र दिनेवाला रुहानी बाबा बसेर रुहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ। ज्ञानको तेस्रो नेत्र बाबा सिवाय अरु कसैले दिन सक्दैन। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेको छ। तिमीलाई थाहा छ- अब यो पुरानो दुनियाँ बदलिँदै छ। विचरा मनुष्यले जान्दैनन्- परिवर्तन गराउने को हुनु हुन्छ र कसरी परिवर्तन गराउनु हुन्छ किनकि उनीहरू संग ज्ञानको तेस्रो नेत्र नै छैन। तिमी बच्चाहरूलाई अहिले ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेको छ, जसबाट तिमीले सृष्टिको आदि मध्य अन्त्यलाई जानेका छौ। यो हो ज्ञानको सेक्रीन। सेक्रीनको एक थोपा पनि कति गुलियो हुन्छ। ज्ञानको पनि एकै अक्षर छ मन्मनाभव। आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर। बाबाले शान्तिधाम र सुखधामको मार्ग बताइरहनु भएको छ। बाबा आउनु भएको छ बच्चाहरूलाई स्वर्गको वर्सा दिन, त्यसैले बच्चाहरूलाई कति खुशी हुनु पर्छ। भनिन्छ पनि खुशी जस्तो खुराक छैन। जो सदैव खुशी आनन्दमा रहन्छन् उनीहरूको लागि त्यो खुराक जस्तै हुन्छ। २१ जन्म आनन्दमा रहने यो जबरदस्त खुराक हो। यही खुराक सदैव एक-अर्कालाई खुवाउँदै गर। तिमी श्रीमंतमा सबैको रुहानी खातिरी गर्छौ। कसैलाई बाबाको परिचय दिनु नै वास्तवमा हालचाल सोध्नु हो। बच्चाहरूलाई थाहा छ- बेहदका बाबाद्वारा हामीलाई जीवनमुक्तिको खुराक मिल्छ। सत्ययुगमा सृष्टि जीवनमुक्त थियो, पावन थियो। बाबा धेरै ठूलो उच्च खुराक दिनु हुन्छ तब त गायन छ अतीन्द्रिय सुख सोध्नु छ भन्ने गोप-गोपिनीहरू संग सोध। यो ज्ञान र योगको कति फस्टक्लास अनौठो खुराक छ र यो खुराक एक मात्र रुहानी सर्जनको पासमा छ। अरु कसैलाई यस खुराकको बारेमा थाहा नै छैन।

बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! म तिम्रो लागि हातमा सौगात लिएर आएको छु। मुक्ति, जीवनमुक्तिको यो सौगात मेरो पासमा नै छ। कल्प-कल्प म नै आएर तिमीलाई दिन्छु। फेरि रावणले खोसेर लिन्छ। त्यसैले अहिले तिमी बच्चाहरूलाई कति खुशीको पारो चढिरहनु पर्छ। तिमीलाई थाहा छ- हाम्रो एकै पिता, टिचर र सच्चा-सच्चा सतगुरु हुनु हुन्छ जसले हामीलाई साथमा लैजानु हुन्छ। परमप्रिय बाबाबाट विश्वको बादशाही मिल्छ, यो सानो कुरा हो रे! सदैव हर्षित रहनु पर्छ। ईश्वरीय विद्यार्थी जीवन सर्वोत्तम हो। यो अहिलेको नै गायन हो। फेरि नयाँ दुनियाँमा पनि तिमी सदैव खुशीयाली मनाउँदै रहनेछौ। दुनियाँलाई थाहा छैन- सच्चा-सच्चा खुशीयाली कहिले मनाइन्छ। मनुष्यहरूलाई त सत्ययुगको ज्ञान नै छैन। त्यसैले यहाँ नै मनाइरहन्छन्। तर यस पुरानो तमोप्रधान दुनियाँमा खुशी कहाँबाट आउँछ! यहाँ त त्राहि-त्राहि गरिरहन्छन्। कति दुःखको दुनियाँ छ।

बाबा तिमी बच्चाहरूलाई कति सहज मार्ग बताउनु हुन्छ, गृहस्थ-व्यवहारमा रहेर कमल फूल समान पवित्र रहनु छ। घर-धन्दा आदि गर्दा पनि मलाई याद गरिराख। जसरी आशिक र माशुक हुन्छन्, उनीहरूले त एक-अर्कालाई याद गरिरहन्छन्। ऊ उनको आशिक, उनी उसको माशुक हुन्छन्। यहाँ यस्तो कुरा छैन, यहाँ त तिमी सबै एक माशुकको जन्म-जन्मान्तर देखि आशिक बनेर रहन्छौ। बाबा तिम्रो आशिक बन्नुहुन्छ। तिमी उहाँ माशुकलाई आउनको लागि याद गर्दै आयौ। जब दुःख धेरै हुन्छ अनि धेरै स्मरण गर्छन्, त्यसैले त गायन पनि छ- दुःख में सुमिरण सब करें, सुख में करे न कोय। यस समयमा बाबा पनि सर्वशक्तिमान हुनु हुन्छ, दिन-प्रतिदिन माया पनि सर्वशक्तिमान तमोप्रधान हुँदै जान्छ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! देही-अभिमानी बन। आफूलाई आत्मा सम्झेर म पितालाई याद गर र साथ-साथै देवीगुण पनि धारण गर अनि तिमी यस्तो (लक्ष्मी-नारायण) बन्छौ। यस पढाइमा मुख्य कुरा हो नै यादको। उच्च भन्दा उच्च बाबालाई बडो प्यार, स्नेहले याद गर्नु पर्छ। उहाँ

बाबा नै नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्नेवाला हुनु हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म आएको छु तिमी बच्चाहरूलाई विश्वको मालिक बनाउन त्यसैले अब मलाई याद गरौं भने तिमी अनेक जन्मको पाप काटिन्छ। पतित-पावन बाबालाई नै बोलाउँछन् नि। अब बाबा आउनु भएको छ, त्यसैले अवश्य पावन बन्नु पर्छ। बाबा दुःख-हर्ता, सुख-कर्ता हुनु हुन्छ। सत्ययुगमा पावन दुनियाँ हुँदा सबै सुखी थिए। अहिले बाबा फेरि भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! शान्तिधाम र सुखधामलाई याद गरिराख। अहिले हो संगमयुग, खिवैया तिमीलाई वारीबाट पारी लैजानु हुन्छ। नाउ कुनै एउटा होइन, सारा दुनियाँ नै एउटा ठूलो जहाज जस्तै हो, त्यसलाई पारी लैजानु हुन्छ।

तिमी प्यारा बच्चाहरूलाई कति खुशी हुनु पर्छ। तिमी लागि त सदैव खुशी नै खुशी छ। बेहदका बाबाले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ। वाह! यो त कहिल्यै न सुन्यौं, न पढ्यौं। भगवानुवाच, म तिमीलाई राजयोग सिकाउँछु। तिमी रूहानी बच्चाहरूलाई राजयोग सिकाइरहेको छु त्यसैले राम्रो संग सिकनु पर्छ। धारणा गर्नु पर्छ। राम्रो संग पढ्नु पर्छ। पढाइमा नम्बरवार त सदैव हुन्छन् नै। आफूलाई हेर्नु पर्छ- म उत्तम छु, मध्यम छु वा कनिष्ठ छु? बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई हेर म उच्च पद पाउन लायक छु? रूहानी सेवा गर्छु? किनकि बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू सेवाधारी बन, अनुसरण गर। म आएको नै छु सेवाको लागि, दिनहुँ सेवा गर्छु, त्यसैले नै त यो रथ लिएको हुँ। यिनको रथ बिमारी हुँदा म यिनमा बसेर मुरली लेख्छु। मुखले त बोल्न सकिदैन त्यसैले म लेखिदिन्छु, जसले गर्दा बच्चाहरूको लागि मुरली मिस नहोस् त्यसैले म पनि सेवामा छु। यो हो रूहानी सेवा।

बाबा बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ- तिमी पनि बाबाको सेवामा लाग। अन गड फादरली सर्भिस। सारा विश्वको मालिक बाबा नै तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउन आउनु भएको छ। जसले राम्रो पुरुषार्थ गर्छन् उनीहरूलाई महावीर भनिन्छ। हेरिन्छ को महावीर छ, जो बाबाको डायरेक्शनमा चल्छन्। बाबाको आदेश छ- आफूलाई आत्मा सम्झेर भाइ-भाइको रूपमा हेर। यस शरीरलाई बिसिँदेऊ। बाबा पनि यी शरीरहरूलाई हेर्नु हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म आत्माहरूलाई हेर्छु। बाँकी यो त ज्ञान छ- आत्मा शरीर नभइ बोल्न सक्दैन। म पनि यस शरीरमा आएको छु, लोनमा लिएको हो। शरीर संग नै आत्मा ले पढ्न सक्छ। बाबाको बसाइ यहाँ छ। यो हो अकाल तख्त, आत्मा अकालमूर्त छ। आत्मा कहिल्यै सानो ठूलो हुँदैन, शरीर सानो ठूलो हुन्छ। जति पनि आत्माहरू छन्, तिनीहरू सबैको तख्त यही भृकुटीको बीचमा छ। शरीर त सबैको भिन्न-भिन्न हुन्छ। कसैको अकाल तख्त पुरुषको छ, कसैको अकाल तख्त स्त्रीको छ, कसैको अकाल तख्त बच्चाको छ। बाबा बसेर बच्चाहरूलाई रूहानी ड्रिल सिकाउनु हुन्छ। जब कसै संग कुरा गर्छौं, त्यसबेला पहिला आफूलाई आत्मा सम्झ। म आत्मा फलाना भाइ संग कुरा गर्दै छु। बाबाको सन्देश दिन्छौं- शिवबाबालाई याद गर्नुहोस्। यादबाट नै खिया उत्रिनु छ। सुनमा जब मिलावट पर्छ, सुनको मूल्य नै कम हुन जान्छ। तिमी आत्माहरूमा पनि खिया लाग्नाले मूल्यहीन भएका छौं। अब फेरि पावन बन्नु छ। तिमी आत्माहरूलाई अब ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेको छ, त्यस नेत्रले आफ्ना भाइहरूलाई हेर। भाइ-भाइलाई हेर्नाले कर्मेन्द्रियहरू कहिल्यै चञ्चल हुँदैनन्। राज्य-भाग्य लिनु छ, विश्वको मालिक बन्नु छ भने यो मेहनत गर। भाइ-भाइ सम्झेर सबैलाई ज्ञान दियौं भने फेरि यो बानी पक्का हुन जान्छ। सच्चा-सच्चा भाइ-भाइ तिमीहरू सबै हो। बाबा पनि माथिबाट आउनु भएको छ, तिमी पनि आएका हो। बाबा बच्चाहरू सहित सेवा गरिरहनु भएको छ। सेवा गर्ने बाबा हिम्मत दिनु हुन्छ। हिम्मत मर्दा... त्यसैले यो अभ्यास गर्नु छ- म आत्मा भाइलाई पढाउँछु। आत्मा ले पढ्छ नि। यसलाई आध्यात्मिक ज्ञान भनिन्छ, जुन रूहानी बाबाबाट नै मिल्छ। संगममा नै बाबा आएर यो ज्ञान दिनु हुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झ। तिमी नाइगो (अशरीरी) आएका थियौं फेरि यहाँ शरीर धारण गरेर तिमीले ८४ जन्म पाट बजाएका छौं। अब फेरि फर्केर जानु छ त्यसैले आफूलाई आत्मा सम्झेर भाइ-भाइको दृष्टिले हेर्नु छ। यो मेहनत गर्नु छ। आफूले मेहनत गर्नु छ, अरुमा हाम्रो के जान्छ। च्यारिटी बिगेन्स एट होम अर्थात् पहिला स्वयंलाई आत्मा सम्झेर फेरि भाइहरूलाई सम्झायौं भने राम्रो संग तीर लाग्छ। यो जौहर भर्नु छ। मेहनत गरौं भने नै उच्च पद पाउने छौं। बाबा आउनु भएको छ नै फल दिनको लागि, त्यसैले मेहनत त गर्नु पर्छ। केही सहन पनि गर्नु पर्छ। कसैले उल्टो-सुल्टो कुरा बोल्थे भने तिमी चुप रहनु छ। तिमी चुप रह्यौं भने फेरि अर्कोले के गर्छ! ताली दुई हातले बज्छ। एउटाले मुखको थपडी बजायो, अर्को चुप रह्यो भने त्यो आफैं चुप हुन्छ। थपडीले थपडी बज्दा आवाज हुन जान्छ। बच्चाहरूले एक-अर्काको कल्याण गर्नु छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! सदैव खुशीमा रहन चाहन्छौं भने मन्मनाभव। आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर। आत्मा भाइ तर्फ हेर। भाइहरूलाई पनि यो ज्ञान देऊ। योग गराउँदा पनि आफूलाई आत्मा सम्झेर भाइहरूलाई हेर्दै रह्यौं भने सेवा राम्रो हुन्छ। बाबाले भन्नु भएको छ, भाइहरूलाई सम्झाऊ। भाइहरू सबैले

बाबा सँग वसा लिन्छन्। यो रूहानी ज्ञान एकै पटक मात्र तिमी ब्राह्मण बच्चाहरूलाई मिल्छ। तिमी ब्राह्मण हो फेरि देवता बन्नेवाला छौ। यस संगमयुगलाई कहाँ छोड्छौ र नत्र पारी कसरी जान्छौ। उफ्रिएर त जादैनौ। यो आश्चर्यजनक संगमयुग हो। त्यसैले बच्चाहरूले रूहानी यात्रामा रहने बानी बसाल्नु छ। तिमी नै फाइदाको कुरा हो। बाबाको शिक्षा भाइहरूलाई दिनु छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म तिमी आत्माहरूलाई ज्ञान दिइरहेको छु, आत्मालाई नै हेर्छु। मनुष्यले मनुष्य सँग कुरा गर्दा उसको मुखलाई हेर्छन् नि। तिमी आत्मा सँग कुरा गर्छौ त्यसैले आत्मालाई नै हेर्नु छ। हुन त शरीरद्वारा ज्ञान दिन्छौ तर यसमा शरीरको भान तोड्नु पर्ने हुन्छ। तिमी आत्माले सम्झन्छ- परमात्मा बाबाले हामीलाई ज्ञान दिइरहनु भएको छ। बाबा पनि भन्नुहुन्छ- म आत्माहरूलाई हेर्छु, आत्माहरूले पनि भन्छन्- हामी परमात्मा बाबालाई हेरिरहेका छौं। उहाँ सँग ज्ञान लिइरहेका छौं, यसलाई भनिन्छ आध्यात्मिक ज्ञानको लेन-देन, आत्माको आत्मासँग। आत्मामा नै ज्ञान छ, आत्मालाई नै ज्ञान दिनु छ। यो मानौं जौहर हो। तिमी ज्ञानमा यो जौहर भरियो भने कसैलाई पनि सम्झाउँदा तुरुन्त तीर लाग्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- प्राक्टिस गरेर हेर, तीर लाग्छ या लाग्दैन? यो नयाँ बानी बसाल्नु छ, फेरि शरीरको भान निस्कन्छ। मायाको तुफान थोरै आउँछ। नराम्रो संकल्प आउने छैन। अपवित्र दृष्टि पनि रहने छैन। हामी आत्माले ८४ को चक्र लगायौं। अब नाटक पूरा हुन्छ। बाबाको यादमा रहनु छ। यादद्वारा नै तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बनेर, सतोप्रधान दुनियाँको मालिक बन्छौ। कति सहज छ। बाबा जान्नुहुन्छ- बच्चाहरूलाई यो शिक्षा दिने पनि मेरो पार्ट हो। कुनै नयाँ कुरा होइन। हरेक ५००० वर्षपछि मलाई आउनु पर्ने हुन्छ। म बन्धायमान छु। बच्चाहरूलाई बसेर सम्झाउँछु- प्यारा बच्चाहरू! रूहानी यादको यात्रामा रह्यौ भने अन्तै मति सो गति हुन्छ। यो अन्तकाल हो नि। म एकलाई याद गर्यौ भने तिमी सद्गति हुन्छ। यो देही-अभिमानि बन्ने शिक्षा एक पटक मात्र तिमी बच्चाहरूलाई मिल्छ। कति आश्चर्यजनक ज्ञान छ। बाबा अनौठो हुनु हुन्छ भने बाबाको ज्ञान पनि अनौठो छ। कहिल्यै कसैले बताउन सक्दैन। अब वापस जानु छ त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- मीठे बच्चे यो अभ्यास गर। आफूलाई आत्मा सम्झेर आत्मालाई ज्ञान देऊ। तेस्रो नेत्रद्वारा भाइ-भाइलाई हेर्नु छ, यो नै ठूलो मेहनतको काम हो। अच्छा-

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) जसरी बाबा बच्चाहरूको रूहानी सेवामा आउनु भएको छ, त्यसैगरी बाबालाई अनुसरण गरेर रूहानी सेवा गर्नु छ, बाबाको निर्देशनमा चलेर खुशीको खुराक खानु र खुवाउनु छ।

२) कसैले उल्टो-सुल्टो भन्यो भने चुप रहनु छ, मुखको थपडी बजाउनु हुँदैन। सहन गर्नु छ।

वरदान:- शान्तिको साधनद्वारा मायालाई टाढैबाट पहिचान गरेर भगाउने मायाजित भव माया त लास्ट घडीसम्म आउँछ तर मायाको काम हो आउनु र तिमी काम हो टाढैबाट भगाउनु। माया आओस् अनि तिमीलाई हल्लाओस् अनि फेरि तिमीले उसलाई भगाउने, यो पनि समय व्यर्थ भयो। त्यसैले शान्तिको साधनद्वारा तिमीले टाढैबाट पहिचान गर- यो माया हो। उसलाई नजिक आउन नदेऊ। यदि सोच्दछौ- के गरूँ, कसरी गरूँ, अहिले त पुरुषार्थी हुँ....। यो पनि मायाको सत्कार गर्छौ, फेरि हैरान हुन्छौ, त्यसैले टाढैबाट चिनेर भगाइदियो भने मायाजित बन्छौ।

स्तोत्र:- श्रेष्ठ भाग्यको रेखालाई स्पष्ट गरेमा पुराना संस्कारहरूको रेखा मेटिएर जान्छन्।

ब्रह्मा बाबा समान बन्नको लागि विशेष पुरुषार्थ:-

जस्तै वृक्षको रचयिता बीज, जब वृक्षको अन्तिम स्टेज आइपुग्छ, ऊ फेरि माथि आउँछ। त्यस्तै बेहदको मास्टर रचयिता सदा आफूलाई यस कल्प वृक्ष माथि उभिएको अनुभव गर, बाबाको साथ-साथै वृक्ष माथि मास्टर बीजरूप बनेर शक्तिका, गुणहरूका, शुभ-भावना शुभ-कामनाका, स्नेहका, सहयोगका किरणहरू फैलाऊ।